

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; ženski oglas 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlinjska vrstica po 3 din. — Za pisarne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Dekle z dežele

ki bi pomagala pri kuhanju in za druga hišna dela, želi službo. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Zanesljiva« 13791.

Mlad pekovski pomočnik

samski, z mojstrskim izpitom — išče primerno službo. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod št. 1106. (a)

Pekovski pomočnik

z obrtnim listom išče zaposlitve kot poslovodja ali podobno. Dopolne na upravo »Slovenca« Celje pod »Samski«. (a)

Trgovska pomočnica

mešane stroke, brez staršev, želi službo. Ponudbe podružni. »Slov.« v Trbovljah pod »Hvaležna«. (a)

20 letni fant

z malo maturo išče zaposlitve kjerkoli. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 14001. (a)

Mlada gospodična

dobrosrčna — ki govori perfektno italijansko in ima posebno veselje za vzgojo otrok, išče službo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13911. (a)

Vajenci

Trgovskega učenca

sprejme večja trgovina na dežel. Predpogoj je potrebna šolska izobrazba, veselje do tega poklica ter poštenost. Dopolni na upravo »Slovenca« pod »Marljiv« št. 13520.

Službodobne

Več mizar. pomočnikov

in enega vajenca kmečkih staršev takoj sprejme Henrik Bitenc, Vižmarje, št. Vid. (b)

Mizarskega pomočnika

dobro izurjenega v stavbenem delu, in vajenca — sprejemem. Hrana in stanovanje v hiši. — Alojzij Golob, strojno mizarstvo, Praprotno nad škof. Loko

Čitajte »Slovenca«

Pouk

Sedmošolec

klasične gimnazije išče instrukcije. Naslov pove upravo »Slovenca« pod št. 14.035. (u)

Za nameščenje

nujno potrebujete znanje stenografije in strojepisja. Vpišite se v poseben tečaj na Trgovskem učilišču Robida, Ljubljana, Trnovska ulica 15. Vpisovanje in poljanila v pisarni. Solnina nizka. u

Stanovanja

ODDAJO:

Enosobno stanovanje

sončno, v sredini mesta, oddam s 1. oktobrom 2 starejšima osebam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 14.038. (c)

Jabolka

kisla tresena več vagonov kupimo. Ponudbe na ETA, tovarna konzerv, Kamnik

Kupimo

Dobra sobna vrata

kupim. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Vrata« št. 14.020. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah CERNE. Juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 8

Hruške

tepke za žganjekuho kupim vsako množino. Ponudbe na Emerik Zelinka, Ljubljana VII. (k)

Kupujte pri naših

inserterih!

Razno

Foto-amaterjem

razvija, kopira in povečava Foto-atelje Mancini Ljubljana - Vid

Zivali

Petelina

»Rhode Island« za plemo enoletnega, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 14.031. (l)

Denar

Kupuje:

Prodaja:

HRANILNE KNJIZICE bank in hranilne ter VREDNOSTNE PAPIRJE po najugodnejših cenah

BANČNO KOM. ZAVOD MARIBOR

Prodamo

Otroško posteljo

železno, z mrežo, in diatonično harmoniko (klub model) prodam. Rimska cesta 20/II., levo. (l)

Poročne prstane

ure, verižice, uhane, kakor tudi očala — kupite zelo ugodno pri Josipu Janku, urarju v Kamniku, Šutna, nasproti farne cerkve. Podružnica v Mariboru, Jurčičeva 8. (l)

2951

DRVA
PREMOG
IV. SCHUMI
DOLENIJA
CEITA

ISBE

ISČEJO:

Prazno sobo

s posebnim vvhodom iščem v Spodnji Šiški. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Soba« 14.032. (s)

Dijaki

Dijaki, dijakinje,

naročite svoj list »Naša Zvezda«!

Posestva

Lepo arondirano posestvo z vsem poljedelskim orodjem, četrt ure od postaje, bo dne 18. sept. 1940 prodano na javni dražbi pri sodišču Smarje pri Jelšah. Cenjeno približno 104.000 din, najmanjši ponudek 69.000 din. (o)

Enodružinsko hišo

novejšo, 3-4 sobe, prtilkline, malo vrta, kompleksa 500 m², Laško, Celje, Sv. Jurij, takoj kupim. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Do stotisoč din« 14.040. (p)

Posestvo

in parcelo 3000 kv. m prodam v Ljubljani. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Ob Celovski« 13953.

Nova hiša

na lepem sončnem kraju blizu Novega mesta, ugodno napredaj. — Naslov v upravi »Slov.« pod 13613.

Visokoprtilična hiša

dvostanovanjska, v Domžalah, 8 minut od postaje, ob novi avtomobilski cesti, 800 kv. m vrta, ugodno napredaj. Informacije v upr. »Slovenca« pod »Lepa lega« 13929. (p)

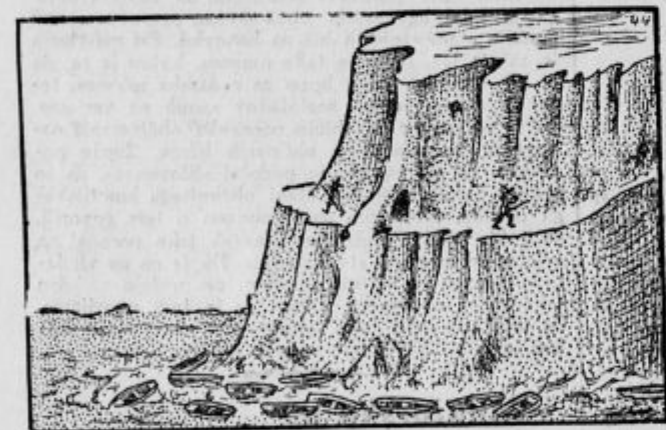
Dobijo se v vseh boljših trgovinah z urami

Naročajte in čitajte »SLOVENCA«

Otroški kotiček

Mihčeve čudovite dogodivščine

(43) Prispeli so do konca predora. Mihec, ki je videl na tleh vrv na močnem kavlju, je previdno pomolil glavo čez rob votline, da bi videl, kje prav za prav so. Dognal je, da se nahajajo v neki skali, ki jo okrog in okrog obdaja voda. Pa še nekaj je dognal...

(44) Na nekakšni dolgi skalnati polici pod seboj je zagledal — stražo. Dva stražarja sta budno hodila sem in tja po ozki polici navpične pečine. Še niže doli na vodi pa se je zibalo lepo število čolnov. »Le kako bi mogel vse svoje osvobodence spraviti neopaženo v te čolne?« je začel misliti Mihec.

Alphonse Daudet:

Jakec

Prevedel Fišer Franc

Jakec se je vsedel v kot na stol in se zabaval s tem, da je opazoval mačko, ki se je krivila v zadnjih sončnih žarkih ali pa je gledal poetovo sobo, ki je metala veličastno senco po travniku. Z nerodnostjo otroka, ki ljubi hrup prav takrat, ko ga ni treba, je vedno prevrnil kakšno stvar, premaknil mizo, zadrl v urine kembelje in vse to storil nehoti, v neki razigranosti, ki vsak trenutek pride do izraza pri teh drobnih bitjih, prekipevajočih življenja.

»Tak miruj vendar,« je ponavljala Šarlota. Mati Archambaud pa je pripravljala mizo in pri tem postopala nadse previdno; hodila je po prstih, kar je bilo pri njeni obilnosti zelo težavno; z muko je sključila svoj široki hrbet in stopicala zagovedno, smešno-oprežno in nerodno, da ne bi motila »gospoda pri delu.«

On je delal.

Gori iz stolpiča so se slišali enakomerni koraki, s katerimi je meril svoje sanjarije ali pa svoj dolgčas. Včasih je prestavil stol ali premaknil mizo. Prišel je svojo Faustovo hčerko, in se po ves dan zapiral s tem naslovom, ki ga pa še nobena napisana vrstica ni upravičevala. Zdaj je končno imel vse, o čemer je vedno sanjal: prosti čas, deželo, samoto in prekrasno delovno sobo. Kadar se je naveličal gozda in v šipah njegovega zelenega odseva, mu je bilo treba samo stol obrniti in zagledal je pred seboj najrazličnejše modrine: brezkončno nebo, vodovje in daljave. Živel je sredi gozdnih vonjav, na osvežujočem zraku, ki je prihajal od reke. Ničesar ga ni moglo zmotiti ali raztresti, razen ljubkega gr-gr-gr.

42

ki ga je slišal nad seboj, kjer so na strehi grulili golobje.

»Moj Bog! Kako krasno človek lahko tukaj dela!« je vzkliknil poet.

Brž je zagrabil za pero in odprl črnilnik. Toda nič, niti črke. Papir je ostal bel, prazen, brez besed kot njegova domišljija in vnaprej naslovljena poglavja — do naslovov je imel od nekdaj sitno nagnjenje — so bila daleč drugo od drugega, kot količki s tablicami, s katerimi kmet označi na polju posevek. Preveč prijetno se je počutil, preveč poezije je bilo okrog njega. Dušila ga je udobnost in preveč idealov.

Pomislite vendar! Stanoval je v paviljonu iz časa Ludovika XV., na robu gozda v tej prelepi deželi Etiolles. Vse pogoje je imel, da bi postal pesnik, velik pesnik. Imel je šarmantno družico, kateri je romantično ime Šarlota tako pristojalo, imel je stol v slogu Henrika II., v katerem je najtštr študij postal lažji, majhno belo kozico, ki so jo imenovali Dalti in ki ga je spremljala na sprehodih; če je pa hotel šteti ure teh srečnih dni, je imel na steni staro uro z okvirjem iz sklenine, katere mehak, globok zvok je prihajal iz preteklosti in pričaral pred oči melanholične slike davnih dni.

Preveč je bilo, veliko preveč; in nesrečni pesnik se je čutil tako sterilnega in brez slehernega navdiha, kot takrat, ko se je po celodnevem poučevanju zaprl v svojo najeto sobo.

Oh! Po cele ure je kadil pipo, lenaril na divanu, postajal pri oknu in se dolgočasil!... Ko se je na stopnicah zaslišal Šarlotin korak, je sedel brž za mizo, se »klonil in zatopil; bloden pogled je izražal zamišljenost ali pa sanjarijo.

Plaho je potrkalo na vrata. »Naprej!« je zavpil.

Vstopila je vesela in živahna; rokave je imela zavrhane in je kazala svoje lepe roke

— pravo kmečko dekle; puder na njenem licu je izgledal približno tako, kot moka v mlinu v komični operi.

»Prišla sem obiskat svojega poeta!« je dejala, ko je vstopila.

Imela je navado, da je izgovorila poet kot »poet« in to ga je dražilo.

»No, torej! Ali ti gre?... Si zadovoljen?«

»Zadovoljen?... Ali more biti pisatelj v svojem strašnem poklicu, ki je en sam nepretrgan umski napor, sploh kdaj zadovoljen?«

Razburil se je, glas mu je postal ironičen.

»Res je, dragi... hotela sem samo vedeti, če tvoja Faustova hčerka...«

»No, torej! Kaj? Moja Faustova hčerka?«

»Ali veš, koliko let je Goethe pisal svojega Fausta?... Deset let! — Poleg tega je živel v krogu umetnikov, med razumniki! Ni bil obsojen kot jaz na to umsko samoto, ki je najstrašnejša vseh samot, ker te privede v brezdelje, sanjarjenje, dogčas.«

Uboaga ženska ga je poslušala brez besede. Vedno ji je ponavljal te fraze in zdaj je končno razumela, da so ti očitki namenjeni njej. Njegov ton je izražal tole: »Ti, uboga trapa, mi ne moreš nadomestiti okolja, ki ga potrebujem; kjer se duh kreše in se vžigajo iskre...«

Dejstvo je, da se mu je zdela neumna in da se je z njo prav tako dolgočasil, kot če je bil sam.

Sicer sam ni dobro vedel, kaj mu je ugačalo na tej ženski; bilo pa je to nedvomno tisto okolje, v katerem jo je spoznal in občudoval, razkošje, ki jo je obdajalo, vila na bulvarju Hausmann, služabniki, kočija in zavist drugih izpodletencev, da ima tako ljubico. Zdaj, ko je vedel, da je samo njegova, popolnoma njegova, ko jo je spremenil, prekrstil, je postala zanj polovico manj privlačna. Vendar je bila zelo lepa, sveži poljski zrak jo je celo polepšal in dobro del njeni cvetoči lepoti. Toda kaj pomaga imeti lepo družico, če

pa nikdo ne vidi, ko jo pelješ pod roko? Poleg tega ni imela pojma o poeziji; raje je klepetala s kmeticami! Na noben način ni znala vzpodbosti tega nezmožnega pesnika in mu prignati neizmeren dolgčas, v katerega sta ga pahnila samota in brezdelje.

Ko bi ga vi videli, kako je zjutraj prežal na pismonošnin prihod, s kakšno vnemo je trgala barvaste ovitke tistih tleh ali štirih dnevnikov, na katere je bil naročen, kot da bi pričakoval, da bo našel med stolpci kakšno novico, ki se njega tiče: na primer kritiko drame, ki jo ima v svoji mapi, ali pa poročilo o knjigi, o kateri še sanja, da jo bo spisal. Vedno je našel kakšno stvar, ki ga je razjezila in so ji pri zajtrku sledili dolgi in pusti govori.

Drugi imajo srečo. Igrajo njihove komade, in kakšni so ti komadi! Tiskajo jim knjige, in kakšne so te knjige! Njemu pa nič, nikdar nič! Najslabše pri vsej stvari pa je, da so motivi, teme v zraku; vsak jih lahko vdiha, povzame, in tisti, ki jih prvi natiska, uniči vse delo ostalih. Ne mine teden, da mu ne bi ukradli kakšne ideje.

»Veš, Šarlota, včeraj so v Francoskem gledališču igrali novo komedijo g. Emil Augierja... In ta ni nič drugega kot moja Atalantina jabolka.«

»To je vendar nesramno... Ukradli so ti Atalantina jabolka! Jaz bom pisala temu gospodu Augierju,« je vzkliknila uboga Lola res vsa ogorčena.

A on se je grenko nasmehnil:

»To je samo zato, ker sem tukaj... vsak te prehiti in spodbi.«

Pokazati je hotel, kot da je ona temu kriva, kot da ne bi bil on tisti, ki je vse življenje sanjari o gnezdecu na deželi. In v pikrih, sahih stavkih je govoril o javni krivici, podkupljivi kritiki: skratka, izražal je gnev nezmožneža.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; žentlovanjski oglasi 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonsko, 3 mm visoka petlinna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Dekle z dežele

ki bi pomagala pri kuhanju in za druga hišna dela, želi službo. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Zanesljiv« 13791.

Mlad pekovski pomočnik

samski, z mojstrskim izpitom — išče primerno službo. Naslov v upravi »Slovenca« Maribor pod št. 1106. (a)

Pekovski pomočnik

z obrtnim listom išče zaposlitve kot poslovođa ali podobno. Dopise na upravo »Slovenca« Celje pod »Samski«. (a)

Trgovska pomočnica

mešane stroke, brez staršev, želi službo. Ponudbe podružni. »Slov.« v Trbovljah pod »Hvaležna«. (a)

20 letni fant

z malo maturo išče zaposlitve kjerkoli. Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 14001. (a)

Mlada gospodična

dobrosrčna — ki govori perfektno italijansko in ima posebno veselje za vzgojo otrok, išče službo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 13911. (a)

Vajenci

Trgovskega učenca

sprejme večja trgovina na deželi. Predpogoji je potrebna šolska izobrazba, veselje do tega poklica ter poštenost. Dopisi na upravo »Slovenca« pod »Marljiv« št. 13820.

Službo dobe

Več mizar. pomočnikov

in enega vajenca kmečkih staršev takoj sprejme Henrik Bitenc, Vižmarje, št. Vid. (b)

Mizarskega pomočnika

dobro izurjenega v stavbenem delu, in vajenca — sprejemem. Hrana in stanovanje v hiši. — Alojzij Golob, strojno mizarstvo, Praprotno nad Škof. Loko

Čitajte »Slovenca«

Pouk

Sedmošolec

klasične gimnazije išče instrukcije. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 14.035. (u)

Za nameščenje

nujno potrebujete znanje stenografije in strojepisja. Vpišite se v poseben tečaj na Trgovskem učilišču Robida, Ljubljana, Trnovska ulica 15. Vpisovanje in poljanila v pisarni. Šolnina nizka. u

Stanovanja

ODDAJO:

Enosobno stanovanje sončno, v sredini mesta, oddam s 1. oktobrom 2 starejšima osebama. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 14.038. (d)

Ze 50 let Vam pomaga v vseh neprilikah DIANA ZAMASZO

Jabolka

kisla tresena več vagonov kupimo. Ponudbe na ETA, tovarna konzerv, Kamnik

Kupimo

Dobra sobna vrata kupim. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Vrata« št. 14.020. (k)

Vsakovrstno

zlatu kupuje

po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 8

Hruške

tepke za žganjekuho kupim vsako množino. Ponudbe na Emerik Zelinka, Ljubljana VII. (k)

Kupujte pri naših inserentih!

Razno

Foto-amaterjem

razvija, kopira in povečava Foto-atelje Mancini Ljubljana - Vič

Zivali

Petelina

»Rhode Island« za plemenoletnega, prodam. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 14.031. (l)

Denar

Kupuje: Prodaja:

HRANILNE KNJIZICE bank in hranilne ter VREDNOSTNE PAPIRJE po najugodnejših cenah

BANČNO KOM. ZAVOD MARIBOR

Prodamo

Otroško posteljo

železno, z mrežo, in diafonično harmoniko (klub model) prodam. Rimska cesta 20/II., levo. (l)

Poročne prstane

ure, verižice, uhane, kakor tudi očala — kupite zelo ugodno pri Josipu Janku, urarju v Kamniku, šutna, nasproti farne cerkve. Podružnica v Mariboru, Jurčičeva št. 1

2951

DRVA PREMOG IV. SCHUMI DOLENJSKA CEITA

SOBE

ISČEJO:

Prazno sobo

s posebnim vvhodom iščem v Spodnji Šiški. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Soba« 14.032. (s)

Dijaki

Dijaki, dijakinje,

naročite svoj list »Naša Zvezda«!

Posestva

Lepo arondirano posestvo z vsem poljedelskim orodjem, četrt ure od postaje, bo dne 18. sept. 1940 prodano na javni dražbi pri sodišču Šmarje pri Jelšah. Cenjeno približno 104.000 din, najmanjši ponudek 69.000 din. (o)

Enodružinsko hišo

novjšo, 3-4 sobe, pritlikline, malo vrta, kompleksa 500 m², Laško, Celje, Sv. Jurij, takoj kupim. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Do stotisoč din« 14.040. (p)

Posestvo

in parcelo 3000 kv. m prodam v Ljubljani. Ponudbe upravi »Slovenca« pod šifro »Ob Celovski« 13953.

Nova hiša

na lepem sončnem kraju blizu Novega mesta, ugodno naprodaj. - Naslov v upravi »Slov.« pod 13613.

Visokopritlična hiša

dvoetanova, v Domžalah, 8 minut od postaje, ob novi avtomobilski cesti, 800 kv. m vrta, ugodno naprodaj. Informacije v upr. »Slovenca« pod šifro »Lepa lega« 13929. (p)

Dobro se v vseh boljših trgovinah s urami

Naročajte in čitajte »SLOVENCA«

Zahvala

Vsem, ki ste z nami sočustvovali in nas tolažili ob težki izgubi naše prelube sestre, oziroma svakinje in tete, gospe

Emme Seemann roj. Kosler

jo obsuli s cvetjem in poklonili vence ter spremili na njeni zadnji poti — naša prisrčna hvala.

Sv. maši zadržnici se bosta brali v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja dne 18. septembra ob pol 9, v cerkvi sv. Frančiška istega dne ob 7.

Ljubljana, dne 16. septembra 1940.

Žalujoči ostali

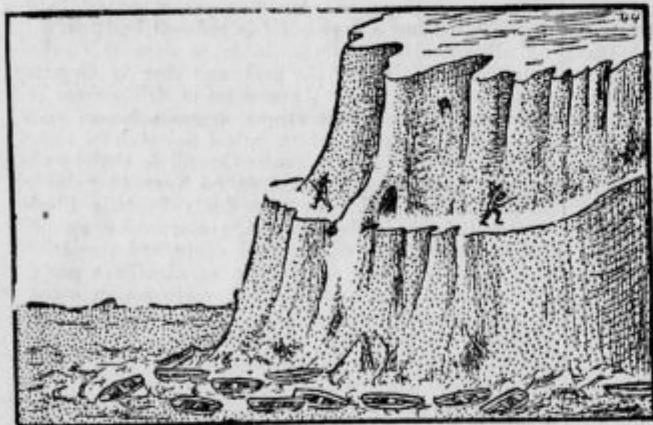
Otroški kotiček

Mihčeve čudovite dogodivščine

(43) Prispeli so do konca predora. Mihčec, ki je videl na tleh vrh na močnem kavlju, je previdno pomolil glavo čez rob votline, da bi videl, kje prav za prav so. Dogal je, da se nahajajo v neki skali, ki jo okrog in okrog obdaja voda. Pa še nekaj je doglal...

(44) Na nekakšni dolgi skalnati polici pod seboj je zagledal — stražo. Dva stražarja sta budno hodila sem in tja po ozki polici navpične pečine. Še niže doli na vodi pa se je zibalo lepo število čolnov. »Le kako bi mogel vse svoje osvobojece spraviti neopaženo v te čolne?« je začel misliti Mihčec.

Alphonse Daudet;

Jakec

Prevedel Flišer Franc

Jakec se je vsedel v kot na stol in se zabaval s tem, da je opazoval mačko, ki se je krivila v zadnjih sončnih žarkih ali pa je gledal poetovo sobo, ki je metala veličastno senco po travniku. Z nerodnostjo otroka, ki ljubi hrup prav takrat, ko ga ni treba, je vedno prevrnil kakšno stvar, premaknil mizo, zadel v urine kembeljne in vse to storil nehoti, v neki razigranosti, ki vsak trenutek pride do izraza pri teh drobnih bitjih, prekipeljavah življenja.

»Tak miruj vendar,« je ponavljala Šarlota. Mati Archambaud pa je pripravljala mizo in pri tem postopala nadvse previdno; hodila je po prstih, kar je bilo pri njeni obilnosti zelo težavno; z muko je sključila svoj široki hrbet in stopicala zagovedno, smešno-oprežno in nerodno, da ne bi motila »gospoda pri delu.«

On je delal.

Gori iz stolpiča so se slišali enakomerni koraki, s katerimi je meril svoje sanjarije ali pa svoj dolgečas. Včasih je prestavil stol ali premaknil mizo. Prišel je svojo Faustovo hčerko in se po ves dan zapiral s tem naslovom, ki ga pa še nobena napisana vrstica ni upravičevala. Zdaj je končno imel vse, o čemer je vedno sanjal: prosti čas, deželo, samotno in prekrasno delovno sobo. Kadar se je naveličal gozda in v šipah njegovega zelenega odseva, mu je bilo treba samo stol obrniti in zagledal je pred seboj najrazličnejše modrine: brezkončno nebo, vodovje in daljave. Živel je sredi gozdnih vonjav, na osvežujočem zraku, ki je prihajal od reke. Ničesar ga ni moglo zmotiti ali raztresti, razen ljubkega gr-gr.

42

ki ga je slišal nad seboj, kjer so na strehi grulili golobje.

»Moj Bog! Kako krasno človek lahko tukaj dela!« je vzkliknil poet.

Brž je zagrabil za pero in odprl črnilnik. Toda nič, niti črke. Papir je ostal bel, prazen, brez besed kot njegova domišljija in vnaprej naslovljena poglavja — do naslovov je imel od nekaj sitno nagnjenje — so bila daleč drugo od drugega, kot količiki s tablicami, s katerimi kmet označi na polju posevek. Preveč prijetno se je počutil, preveč poezije je bilo okrog njega. Dušila ga je udobnost in preveč idealov.

Pomislite vendar! Stanoval je v paviljoju iz časa Ludovika XV., na robu gozda v tej prelepi deželi Etiolles. Vse pogoje je imel, da bi postal pesnik, velik pesnik. Imel je šarmantno družico, kateri je romantično ime Šarlota tako pristojalo, imel je stol v slogu Henrika II., v katerem je najtrši študij postal lažji, majhno belo kozico, ki so jo imenovali Dalti in ki ga je spremljala na sprehodih; če je pa hotel šteti ure teh srečnih dni, je imel na steni staro uro z okvirjem iz sklenine, katere mehak, globok zvok je prihajal iz pyeteklosti in pričaral pred oči melanholične slike davnih dni.

Preveč je bilo, veliko preveč; in nesrečni pesnikun se je čutil tako sterilnega in brez slehernega navdih, kot takrat, ko se je po celodnevem poučevanju zaprl v svojo najeto sobo.

Oh! Po cele ure je kadil pipo, lenaril na divanu, postajal pri oknu in se dolgočasil...

Ko se je na stopnicah zaslusel Šarlotin korak, je sedel brž za mizo, se sklonil in zatopil: bloden pogled je izražal zamisljenost ali pa sanjarijo.

Plaho je potrkalo na vrata. »Naprejte!« je zavpil.

Vstopila je vesela in živahna; rokave je imela zavihane in je kazala svoje lepe roke

— pravo kmečko deklet; puder na njenem licu je izgledal približno tako, kot moka v mlinu v komični operi.

»Prišla sem obiskat svojega poeta!« je dejala, ko je vstopila.

Imela je navado, da je izgovorila poet ko: »poet« in to ga je dražilo.

»No, torej! Ali ti gre?... Si zadovoljen?«

»Zadovoljen?... Ali more biti pisatelj v svojem strašnem poklicu, ki je en sam nepretrgan umski napor, sploh kdaj zadovoljen?«

Razburil se je, glas mu je postal ironičen.

»Res je, dragi... hotela sem samo vedeti, če tvoja Faustova hčerka...«

»No, torej! Kaj? Moja Faustova hčerka?... Ali veš, koliko let je Goethe pisal svojega Fausta?... Deset let! — Poleg tega je živel v krogu umetnikov, med razumniki! Ni bil obsojen kot jaz na to umsko samotno, ki je najstrašnejša vseh samot, ker te privede v brezdelje, sanjarjenje, dogčase.«

Uboga ženska ga je poslušala brez besede. Vedno ji je ponavljal te fraze in zdaj je končno razumela, da so ti očitki namenjeni njej. Njegov ton je izražal tole: »Ti, uboga trapa, mi ne moreš nadomestiti okolja, ki ga potrebujem; kjer se duh kreše in se vžigajo iskre...« Dejstvo je, da se mu je zdela neumna in da se je z njo prav tako dolgočasil, kot če je bil sam.

Sicer sam ni dobro vedel, kaj mu je ugašlo na tej ženski; bilo pa je to nedvomno tisto okolje, v katerem jo je spoznal in obdaval, razkošje, ki jo je obdajalo, vila na bulvarju Hausmann; služabniki, kočija in zavist drugih izpodletencev, da ima tako ljubico. Zdaj, ko je vedel, da je samo njegova, popolnoma njegova, ko jo je spremenil, prekrstil, je postala zanj polovico manj privlačna. Vendar je bila zelo lepa, sveži poljski zrak jo je celo polepsal in dobro del njeni cvetoči lepoti. Toda kaj pomaga imeti lepo družico, če

pa nikdo ne vidi, ko jo pelješ pod roko? Poleg tega ni imela pojma o poeziji; raje je klepetala s kmeticami! Na noben način ni znala vzpodbosti tega nezmožnega pesnika in mu pregnati neizmeren dolgečas, v katerega sta ga pahnila samotna in brezdelja.

Ko bi ga vi videli, kako je zjutraj prežal na pismonošnin prihod, s kakšno vnemo je trgal barvaste ovitke tistih treh ali štirih dnevnikov, na katere je bil naročen, kot da bi pričakoval, da bo našel med stolpci kakšno novico, ki se njega tiče: na primer kritiko drame, ki jo ima v svoji mapi, ali pa poročilo o knjigi, o kateri še sanja, da jo bo spisal. Vedno je našel kakšno stvar, ki ga je razžejala in so ji pri zajtrku sledili dolgi in pusti govori.

Drugi imajo srečo. Igrajo njihove komade, in kakšni so ti komadi! Tiskajo jim knjige, in kakšne so te knjige! Njemu pa nič, nikdar nič! Najslabše pri vsej stvari pa je, da so motivi, teme v zraku; vsak jih lahko vdiha, povzame, in tisti, ki jih prvi natiska, uniči vse delo ostalih. Ne mine teden, da mu ne bi ukradli kakšne ideje.

»Veš, Šarlota, včeraj so v Francoskem gledališču igrali novo komedijo g. Emil Augierja... In ta ni nič drugega kot moja Atalantina jabolka.«

»To je vendar nesramno... Ukradli so ti Atalantina jabolka! Jaz bom pisala temu gospodu Augierju,« je vzkliknila uboga Lola res vsa ogorčena.

A on se je grenko nasmehnil:

»To je samo zato, ker sem tukaj... vsak te prehiti in spodbi.«

Pokazati je hotel, kot da je ona temu kriva, kot da ne bi bil on tisti, ki je vse življenje sanjaril o gnezdecu na deželi. In v pikrih, starih stavkih je govoril o javni krivici, poikupljivi kritiki: skratka, izražal je gnev nezmožneža.